

Vapaasta liikkumisesta

Arto Viitaniemi kirjoittaa (K-U 18.4.2008) ”Työvoiman polkumyynti pakko lopettaa”. Kirjoittaja on siinä mielessä oikeassa, että EU- yhteistyön myötä ammattiyhdistysliike on saanut uusia haasteita.

Kirjoittaja näkee työvoiman polkumyynnin syynä pääomien, työvoiman ja palveluiden vapaan liikkumisen. Itse näen tärkeimpänä syynä noihin palkkaeroihin itäisessä Keski-Euroopassa tehdyt yhteiskunnalliset kokeilut II maailmansodan jälkeen. Noiden yhteiskuntien periaatteisiin ei kuulunut vapaa liikkuminen. Riippumaton ammattiyhdistysliikekin oli korvattu kulissiammattiliitoilla. Ongelmana on nyt tuon syntyneen kuilun kurominen umpeen.

En usko, että kannattaa palata historiaan ja ottaa liikkumisrajoituksia uudelleen käyttöön. Siitäkään huolimatta, vaikka on olemassa hokema: ”Krapula lähtee sillä, millä se on tullutkin”. Ennustan, että valittu linja tulee tasoittamaan erot lähemmäksi yläpäättä kuin alapäättä. Lopulta ihmisten ja hyödykkeiden vapaasta liikkumisesta tulee hyötymään koko Eurooppa.

Tuollaisen ”vastustamisen” sijaan kannattaisi Viitaniemenkin keskittyä luomaan työväen EU-politiikka. Pitäisi ottaa esimerkkiä maanviljelijöiltä ja heidän etujärjestöiltään. Kannanotot sokerituotannon säilyttämisen puolesta saivat suurta julkisuutta. Ammattiyhdistysliike ei ole saanut Venäjän puutulliasiassa samanlaista liikehdintää aikaan. Puunjalostustuotannon arvo lienee kuitenkin paljon suurempi kuin sokerituotannon.

Mikko Vuorinen
Tuusula Lahela